

Nr 180.

Av herr **Jacobson** i Vilhelmina m. fl., om förhöjda anslag till byggande och till underhåll av enskilda vägar, m. m.

Under sjätte huvudtiteln har under en följd av år utgått bidrag till underhåll och byggande av enskilda vägar.

Den möjlighet, som på detta sätt stått de små byarnas eller gårdarnas befolkning till buds att få sin vägfråga löst, utnyttjas i en alltmer ökad omfattning. En av orsakerna härtill är för övre Norrlands del att befolkningen i en del bygder nödgats uppgiva hoppet om att planerade allmänna vägar skola inom rimlig tid komma till stånd. De ha därför ansett sig tvungna att ta saken i egna händer och att söka genom enskild utfartsväg bryta sin isole-ring och skapa möjligheter att nå fram till det allmänna vägnätet.

Departementschefen föreslår i årets statsverksproposition att såsom bidrag till byggande av enskilda vägar skola anvisas 4 000 000 kronor. Den andel av ett dylikt anslag, som kan väntas bli tilldelad de båda nordligaste länen, är utan tvekan otillräcklig. Det behövs avsevärt rikligare medelstillgång för att anslag skall kunna tilldelas vägföretag för vilka förrättning redan verkställt, i en del fall för flera år sedan, och massor av förrättningar pågå eller äro begärda.

I övre Norrland, där de enskilda utfartsvägarna ofta äro många kilometer i längd, en mil eller mera, bli dessa vägar genomsnittligt kostsammare än på andra håll, och därför kunna även rätt stora belopp i anslag endast förslå till ett fåtal vägar.

Tillkomsten av här ifrågavarande vägar är också av stor betydelse för att motverka den avflyttning, som för närvarande äger rum inom övre Norrlands skogsbygder.

När det gäller bidrag till underhåll av enskilda vägar är det synnerligen angeläget att det av departementschefen äskade anslaget 6 800 000 kronor höjes avsevärt, enär större behov i detta avseende föreligger nu än någonsin tidigare på grund av de urusla förhållanden, vari ett stort antal enskilda vägar för närvarande befinna sig.

Det är hög tid att tillräckliga medel nu ställas till förfogande, när det gäller att förbättra vägarna i glesbygderna. Särskilt i Västerbottens lappmark blev under bränslekrisisen år på grund av tunga vedtransporter ett mycket stort antal vägar sönderkörda, av vilka många fortfarande icke äro framkomliga med bil eller annat åkdon.

I fråga om en höjning av nu utgående statsbidrag till underhåll av enskilda vägar synes en sådan vara ofrånkomlig. De från norrlandsrepresen-

tanter tidigare gjorda framstötarna i riksdagen härom ha resulterat i att den begärda utredningen nu slutförts, och det är att hoppas, att förslag i antydd riktning, så snart remissyttrandena inkommit till departementet, måtte föreläggas årets riksdag.

Någon medelsökning i fråga om sjätte huvudtiteln behöver icke vidtagas därest riksdagen höjer anslaget av bidrag till byggande av enskilda vägar med 2 miljoner kronor och bidrag till underhåll av enskilda vägar med 2 miljoner, därest en motsvarande minskning sker i fråga om anslag till vägunderhållet för huvudvägarna.

Med stöd av det anförda hemställas,

att riksdagen måtte besluta att för budgetåret 1951/52

a) anvisa ett reservationsanslag av 6 miljoner kronor i bidrag till byggande av enskilda vägar, att avräknas mot automobilskattemedlen;

b) anvisa ett reservationsanslag av 8 800 000 kronor i bidrag till underhåll av enskilda vägar m. m., att avräknas mot automobilskattemedlen; och

c) nedsätta det för budgetåret 1951/52 under p. 7 i årets statsverksproposition: sjätte huvudtiteln, äskade anslaget av 160 miljoner kronor till 156 miljoner kronor.

Stockholm den 24 januari 1951.

Uddo R. Jacobson.

Gösta Skoglund.

Magnus Nilsson.

J. H. Johansson

Gustaf Hellbacken.

Helge Lindström.

i Norrfors.

Harald Kärrlander.

J. O. Gavelin.

Sigfrid Jonsson

i Järvsand.